

prostě ignorovati námitky strany, uplatňované proti správnosti tohoto dobrozdání a podepřené vyjádřením odborného poradce.

Poněvadž pak jde tu o skutečnosti, jichž zjištění a hodnocení vyžaduje odborných vědomostí lékařských, nezbývá než aby úřad opatřil si nové znalecké dobrozdání buď svého úředního lékaře nebo jiného úřadem stanoveného lékařského znalce, který by na základě nového vyšetření podal objektivní nález o zdravotním stavu strany a na tomto nálezu vybudovaný posudek, a v něm zároveň zaujal kritické stanovisko k vyjádření odborného poradce strany (srovn. Boh. A. 4589/25).

Žal. úřad vyhověl sice této své procesní povinnosti potud, že opatřil si nové znalecké dobrozdání z 15. září 1925 od svých úředních lékařů. Než v tomto dobrozdání není vůbec reagováno na nález a posudek Dra H. ze 4. července 1925, kterého se st-l dovolával na dotvrzení své rekursní námitky, že není trvale ke službě nezpůsobilý. Neposkytovalo tedy ani znalecké dobrozdání úředních lékařů z 15. září 1925 žal. úřadu procesně bezvadný dostatečný skutkový podklad pro vyvrácení rekursních námitek st-lových, opřených o vysvědčení Dra H. ze 4. července 1925, a nemohl tedy žal. úřad jen s odvoláním na znal. dobrozdání z 15. září 1925, když je nedal předem v uvedeném směru doplniti, rekurs st-lův zamítnouti.

Pro uvedené dvě podstatné vady bylo nař. rozhodnutí zrušiti podle § 6 zák. o ss.

Č. 8646.

Zaměstnanci veřejní: Přidělení soudce na místo řádně systemisované a uprázdněné nelze kvalifikovati za služební cestu mimo úřední místo (a nikoliv za substituční opatření) jen z toho důvodu, že onen soudce uplatnil nárok na stravné ve výši, jak přísluší při služebních cestách mimo úřední místo.

(Nález ze dne 30. května 1930 č. 8970.)

V ě c: Dr. Jan K. v Ch. proti ministerstvu spravedlnosti o stravné.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

D ů v o d y: Nař. rozhodnutím nevyhovělo min. sprav. stížnosti st-le, rady zem. soudu v T., přiděleného k okr. soudu v B., do výměrů presidia vrch. zem. soudu v Praze z 12. srpna 1927 a z 22. září 1927 o odškodném za přidělení. — — —

O stížnosti nss uvážil:

Podle znění nař. rozhodnutí a obsahu stížnosti je na sporu toliko otázka, za jaké služební opatření sluší považovati dočasné přidělení st-le k okr. soudu v B. Žal. úřad kvalifikuje je v době od 25. července do 7. srpna 1927 za služ. cestu mimo úřední místo, a to v podstatě proto, že st-l uplatňoval za dobu tu nárok na stravné ve výši denních 36 Kč a nocležné à 10 Kč, tedy zřejmě částkami, které náležejí podle výn. min. fin. z 15. června 1920 č. 5034 státním zaměstnancům při služ.

cestách mimo úřední místo. Stížnost naproti tomu tvrdí, že st-1 byl přidělen jmenovanému okr. soudu na místo řádně systemisované a uprázdněné úmrtím přednosta soudu toho, a že proto běží o substituční opatření ve smyslu dvor. dekretu z 28. března 1828 č. 2332 Sb. just. zák. Nss uznal stížnost důvodnou.

Podle odst. 1 cit. dvor. dekretu obdrží úředníci, kteří byli vysláni ze svého služ. místa k dočasnému obstarávání uvolněného služ. místa, vedle náhrady cestného za cestu tam a zpět a jiné cesty spojené s povinnostmi substituovaného místa, diety, jež jim náležejí podle jejich vlastní služ. třídy. Charakterisuje tedy zákon substituci dvěma znaky, z nichž jeden záleží v dočasném zastávání uvolněného (vakantního) místa služebního, druhý pak v tom, že jde o služ. místo mimo služ. místo úředníkově. Jiných kritérií zákon pro pojem substituce nevymezil a je proto výše diet v této relaci bez jakéhokoli právního významu. Diety jsou jen důsledkem, který spojuje zákon se substitucí, nemají však vlivu na kvalifikaci určitého služebního opatření jako substituce. Názoru tomu svědčí i skutečnost, že cit. dvor. dekret zaručuje úředníku diety podle jeho vlastní služ. třídy a že tedy sám výši jejich neurčil.

Za tohoto stavu práva vycházel ovšem žal. úřad z nesprávného právního názoru, odepřel-li kvalifikovati služ. přidělení st-le k okr. soudu v B. za substituci jedině proto, že st-1 uplatňoval odškodné ve výši stanovené platnými předpisy pro služ. cesty úředníků mimo jejich služ. místo.

Opak nelze dovoditi ani z toho, že st-1 uplatňoval nárok na diety ve výši 36 Kč denně a na příplatek za noc po 10 Kč denně, z čehož žal. úřad usuzuje, že se st-1 domáhal diet stanovených pro služ. cesty. Neboť, domáhal-li se st-1 diet substitučních a dovozoval-li jak v cestovním denníku (výkazu práce) tak i ve svém odvolání, že služ. upotřebení jeho u okr. soudu v B. bylo substitucí, pak ovšem bylo hledati materiální předpoklady pro přiznání diet substitučních v předpisech o substitučních, nikoliv však ve specifikaci diet, která se týče jenom výše odškodného, nikoliv však materiálních jejích předpokladů.

Č. 8647.

Pojištění nemocenské, invalidní a starobní (Slovensko): I. Zák. čl. XX:1901 se nevztahuje na nemocenské pojišťovny. — II. Pojistné invalidní a starobní jest — na rozdíl od pojistného nemocenského — stanoveno podle týdnů pevnou, nedělitelnou sazbou.

(Nález ze dne 31. května 1930 č. 11.153/28.)

Prejudikatura: Boh. A 7122/28 a 8648/30.

Věc: Okresní nemocenská pojišťovna v Trenčíně a Ústřední sociální pojišťovna v Praze proti župnímu úřadu v Turč. Sv. Martině o pojistné.

Výrok: Nař. rozhodnutí, pokud se týká pojistného invalidního a starobního v období od 1. ledna do